

Dessverre så finner man opp gjennom flere desennier med pinse-karismatisk vranglære, at evangelister og pastorer og menighetsledere innen slike samfunn, taler helt ut i været. De feiltolker Peters tale til Israel i Apg. 3, 12-26 og 'leser inn' i menigheten der Peter faktisk sa - «Israelittiske menn!» - og i vers 25-26:

«Dere er barn av profetene og av den **PAKT GUD GJORDE MED VÅRE FEDRE**, da han sa til Abraham: Og i din ætt skal alle jordens (les: Landets!) slekter velsignes. - - Det var **TIL DERE (JØDER/ISRAELITTER)** Gud først sendte sin tjener (Jesus) da han oppreiste ham for å velsigne dere når **HVER AV DERE OMVENDER SEG** fra sine onde gjerninger.»

Det var et stående krav fra Kristus stillet til Israels folk: HVER AV DEM måtte omvende seg og tro på ham som deres rette Messias, - og bare da ville Gud sendte ned igjen Jesus til dem fra himmelen. Dette ble forkynt dem av alle apostlene i de 30 år de virket ved å tilby dem Kongeriket i Israel. Det vi i kristenheten kaller tusenårsriket. Det var bare dette jordiske frelseshåpet som ble forkynt i hele tiden med apostlene slik vi kan lese.

Men etter at Apostelgjerningene ble lukket i år 62, da Paulus var i Rom, - så får vi plutselig et helt nytt evangelie-budskap ved Paulus: Nå er frelseshåpet blitt himmelen der oppe hos Kristus (på gresk, epiuranos, - som betyr himmelen over himlene). Og i samme åndedrett: Evangeliet var ikke lenger til jødene så de kunne få sitt Kongerike, men det var gjort om til et internasjonalt evangelium, for alle folk på jord. Mose lov ble gjort ugyldig for den tid som dette nye evangelium gjelder for (Ef. 2, 14-15).

Den grove misforståelsen innen deler av kristenheten, hva gjelder dette med «Husvalelsens tider» som skal komme, går på at det forstås som om en stor vekkesbølge skal komme over kristenheten, og slik fylle opp menighetene i tusentalls med nyomvendte sjeler. Og i kjølvannet av dette skal så Jesus komme igjen fra himmelen. Men dessverre, dette er og forblir helt feil. Peter talte bare til og om Israel som nasjon. Det er et bibelsk faktum. Unntaksvis, én eneste gang, så talte han til hedninger i Kornelius' hus slik vi ser i Apg. 10, men dette endret ikke Peters kall til bare å tale til de omskårne, ref. Gal. 2, 7-8. Peter finnes

overhodet ikke å se i forbindelse med menighetens tid. Bare Paulus hadde dette. Å sitere Peters taler i Apg. 2 og 3 er en total misforståelse av de ting som hører med til nådeevangeliet betrodde Paulus.

Det er i *Ef. 3* og *Kol. 2* at vi finner himmelen som frelseshåp.

Paulus påpeker særlig i *Ef. 3, 1-9* at hans budskap fra nå av var basert på en *hemmelighet* som var åpenbart ham av Gud, og ikke tidligere gitt noe menneske å vite om. Dette ble da tiden, eller *tidshusholdningen med nåde-evangeliets frie frelse ved tro alene.* *Ef. 2, 8-9.*

Paulus – og derfor alle de øvrige apostler, sluttet helt å tale til jøder om et lovt Kongeriket ved nasjonens omvendelse. Heretter ble det bare talt om det nye frie nådeevangeliet som var gitt til oss via Paulus sin tjeneste. *Ef. 3, 2-3.*

Les gjerne min artikkelserie (i 4 deler) her på nettsiden om 'Misjonsbefalingen' – der jeg forklarer ganske detaljert og nøyaktig hva Peter og Paulus lærte, og forskjellen på deres virksomheter. Paulus sitt nye nåde-evangelium var allerede lært fram i hele kristenheten FØR de fire evangelier Matteus, Markus, Lukas og Johannes var blitt gitt ut og gjort kjent blant folk! Matteus kom i år 80, Markus i 82-83. Les min artikkelserie og skaff deg virkelig og riktig bibelkunnskap og få rettet opp i alle dine skeive og misforståtte oppfatninger. Lær å inndele Bibelen riktig.

Denne nye tiden, med det vi nå kjenner som *menigheten, Ett nytt menneske, og Kristi legeme der Kristus er Hodet,* kom ikke før etter 30 år i forhold til Pinsedag i Apg. 2, og Peters annen tale i Apg. 3. Menigheten eksisterte faktisk ikke før Apostelgjerningenes bok var avsluttet og lukket!

Ved å lese hele Apostelgjerningene så finner vi lett at denne nasjonale omvendelse, avkrevd jødene av Gud, aldri kom!

I stedet fikk vi oppfyllelsen av Jesu profetiske lignelse om «Kongens utsendinger» – apostlene – i Matt. 22, 7 – der han forutsa at de skulle bli forfulgt, plaget og drept. Men da kongen (Jesus) så dette, ble han vred og han sendte sin hær (romerne) og drepte disse morderne (fariseerne) og brente ned deres by (Jerusalem) – slik vi nå vet fra historien. I år 70, den 10. september, inntok Titus og hans hær byen og svidde av tempelet og rev det ned sten for sten, og brant ned store

deler av byen. Israel ble fullstendig knust og helt annullert som nasjon. Dette er ved makt helt til denne dag...og enda noen tid framover. Gud har ikke bedt jødene å reise ned og stjele Palestinas landområder. Dette er rent menneskelige tiltak, uten medhold fra Gud.

I årene 70-71 ble også Mose domsprofeti imot den ulydige nasjonen oppfylt, og Josefus skriver om dette i sin bok «Jødernes krig», - fra 5. Mos. 28, 68:

«Herren skal føre deg tilbake til Egypt på skip, den vei som jeg sa deg at du aldri mer skulle få se. Der skal dere bli budt ut til dine fiender som trelles og trellekvinner, men det er ingen som kjøper.»

I Apg. 28, 25-28 (særlig vers 27) ser vi at Israel får sin *ultimate dom* av Gud, levert dem gjennom apostelen Paulus. Han siterte dem Jes. 6 og de kjente fordømmende ordene om deres åndelige blindhet, døvhet og uforstand og derav manglende omvendelse, så Gud kunne lege (gjenopprette) nasjonen. Dermed brøt Gud med nasjonen og lot dem være uten hans fortsatte nærvær. De hadde falt fra Gud, og Gud forkastet dem, etter at de hadde fått hele 30 år (fra 32 til 62 e. Kr.) til å omvende seg til Jesus Kristus og bli døpt. Hadde de omvendt seg, *hele nasjonen*, så ville Gud sendt dem «Husvalelsens tider» og dermed, ved Jesu gjenkomst, gjenopprettet Israel og gjort dem til en nasjon og et eiendomsfolk for seg igjen.

Dette er det Peters to taler i Apg. 2 og 3 dreier seg om. Hvordan noen kan ta seg den uhørte frihet og gjøre løfter og formaninger stillet til Israel, om til noe som er blitt sagt til menigheten – ja det er over min fatteevne. Det er også over og imot all sann og rettelig bibelbruk. Man kan ikke bare 'lese inn' menigheten hvor man måtte behage i Guds skrevne ord, og tro at dette da skulle være holdbart. Man *dreier* Guds ord dithen at det blir en løgn.

Men snart vil Herren komme tilbake fra himmelen, slik det opprinnelig var lovt, men bare ved at Israel *først gjennomgår* en hard trengselstid for å bli rensset og satt i stand til å være en nasjon som lyder Jesus Kristus. Matt. 24, 21-22; Jer. 30, 7.

Om dette sa Jesus: «*Fra nå av skal dere ikke mere se meg, før dere sier: Velsignet være ham som kommer i Herrens navn!*» Matt. 23, 39.

Og Hoseas skrev om den samme hendelse, og om et Israel som da viste syndeanger, Hos. 5, 15:

*«Jeg (Jesus) vil gå min vei, jeg vil vende tilbake til mitt sted (himmelen), inntil de erkjenner seg skyldige og søker mitt åsyn. I sin **trengsel** (Den store trengselstiden som kommer) skal de søke meg med alvor.»*

